

ПРОБЛЕМАТИКА І ДОЦІЛЬНІСТЬ СОЦІАЛЬНИХ ВИПЛАТ ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ В УКРАЇНІ

Україна дивовижна своєю історією, мальовничою природою, багатою культурою та щедрістю і ширістю свого народу. Українці – надзвичайно добра й відкрита нація попри всі негаразди та труднощі, які переслідують наш народ протягом історії його існування. Мати дитину, бути батьками, потім дідусями й бабусями – про це мріє кожна свідома людина. Постає питання: чи має наш народ можливість виховати повноцінну й освічену особистість, зростити людину, яка б поважала та любила свою Батьківщину, мала достатньо можливостей для самореалізації, розвитку та повноцінного життя?

Нині держава виділяє майже достатню кількість коштів після народження дитини. Прем'єр-міністр України Микола Азаров заявив, що в проекті бюджету на 2013 р. закладено збільшення допомоги при народженні дитини майже на 9%. Так, при народженні першої дитини планують платити допомогу в розмірі 29,8 тис. грн. (збільшення на 2,4 тис. грн.), при народженні другої – 59,7 тис. грн. (плюс 4,8 тис. грн.), третьої та наступної дитини – 119,4 тис. грн. (плюс 9,5 тис. грн.). Також Кабінет міністрів України пропонує збільшити максимальний розмір допомоги з догляду за дитиною до досягнення нею трьох років майже на 100 гривень до 1 194 гривень на місяць. Зі слів М. Азарова, розмір допомоги з догляду за дітьми, над якими встановлена опіка й піклування, у середньому протягом 2013 р. збільшиться залежно від віку дитини до 1 989 грн. (на 158 гривень) і 2 539 гривень (на 257 гривень) на місяць. Як уже повідомлялося, до кінця поточного року розмір фінансової допомоги при народженні першої дитини збільшиться на півтори тисячі гривень до 28 830.

Держава прагне збільшити соціальне благополуччя своєї країни та забезпечити демографічне зростання. Але хто ж одержує ці гроші й на що їх витрачає переважна більшість несвідомих батьків? Родина має подвійну цінність – для особи й для суспільства. Цю потребу суспільства люди задовольняють шляхом утворення власних сімей за власними потребами

й бажаннями. Отже, спосіб задоволення так званої сімейної потреби суспільства залежить від багатьох людей, а це означає, що будь-чії дії та вчинки щодо родини (створення її або відмова від неї, розлучення, народження однієї дитини чи кількох дітей) зачіпають відповідний інтерес і потребу суспільства. Незалежно від того, усвідомлюємо ми це чи ні, наша шлюбно-сімейна поведінка – не суто особиста справа, вона має загально-суспільні наслідки. Однією з найбільших проблем сучасної родини в Україні є її економічна нестабільність, соціальна малозахищеність і підвищена психологічна вразливість. Проте це породжує її дезорганізацію, внутрішні деструктивні процеси, конфлікти та, зрештою, призводить до розпаду. Унаслідок цього – страждання, нервові захворювання, асоціальна поведінка, стреси, безпритульність дітей, безвідповідальність, байдужість, аморальність і жорстокість батьків. На жаль, через усе вищевказане сьогодні в Україні налічуємо велику кількість родин, у яких батьки не ставлять на перше місце виховання здорової особистості, духовно й культурно повноцінної людини. Це родини найнижчого соціального рівня, до яких належать люди з алкогольною залежністю й безробітні. Саме вони, незважаючи ні на які цінності, наживаються на своїх дітях.

Отже, сучасна сім'я повинна не тільки зберегти, але й відновити свій статус головної ланки у вихованні дитини: забезпечити їй належні матеріальні й педагогічні умови для фізичного, морального й духовного розвитку. Однак молода родина потребує як матеріальної, так і педагогічної та культурологічної допомоги. У зв'язку із цим стає зрозумілою необхідність організації підготовки молоді до подружнього життя, що потрібно розглядати як складову частину роботи щодо зміцнення сім'ї та піднесення її соціальної активності. Життя вимагає, щоб подібною роботою було охоплено якомога більше молодих людей, а також були чітко визначені її цілі, методи, форми й можливості.

Особисто я вважаю, що держава має вдатися до такого розв'язання цієї проблеми: по-перше, слід звернути увагу на те, що сім'ю мають створювати повністю соціально свідомі люди, які й без державної допомоги можуть забезпечити та виростити дитину. Тобто держава має підвищити соціальні стандарти життя, які в Україні знаходяться не на найкращому рівні. По-друге, гроші, які держава сплачує дитині, має одержувати саме

дитина після досягнення вісімнадцяти років (так держава піклується про високий рівень освіченості своїх громадян). Отже, повнолітня дитина матиме можливість вільно обирати майбутню професію незалежно від свого соціального становища.

Череватюк О.
НТУ «ХП»

ПОЗИТИВНІ й НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ЗАНЯТТЯ БОЙОВИМИ ВИДАМИ СПОРТУ

Спорт – це засіб саморозвитку й самовиховання, самовираження, спосіб досягти певних вершин і цілей, це те, що приносить радість і задоволення (якщо людина займається ним добровільно). Заняття спортом має такі позитивні наслідки, як поліпшення стану здоров'я, гарна фігура, відмінний настрій. Серед негативних наслідків заняття спортом можна відмітити ризик отримати травму, фінансові витрати, можлива недостатня кількість часу для більш важливих занять (навчання, робота тощо).

За останні 20 років в Україні високої популярності набули бойові види спорту – спеціальні комплекси техніки і прийомів для самозахисту. Найбільш поширеними з них є карате, дзюдо, муай-тай, тхеквондо, бокс, кікбоксинг. Вони мають на меті фізичне й духовне вдосконалення людини. Зміст цих двох головних видів підготовки має бути тісно пов'язаний між собою. Зростання популярності таких видів спорту зумовлено прагненням людини до самозахисту в ситуаціях ризику, спираючись тільки на власні сили, без утручання інших організацій, відповідальних за безпеку. Приваблює в бойових видах спорту їх філософія, яка навчає застосовувати силу правильно й обґрунтовано, виховує людину вольовою, розсудливою, терплячою та відповідальною. До переваг бойових мистецтв належать можливість знайти однодумців, які підтримують ті самі норми й цінності, мають схожий світогляд. Бойові мистецтва допомагають здолати будь-які конфлікти не шляхом застосування грубої сили, а філософією витримки та самоконтролю. Ці якості допомагають у майбутньому у професійній діяльності, сімейних відносинах, повсякденному спілкуванні.